

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **R.J.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 kwietnia 2018 r.,

kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego [...] w W.

z dnia 18 września 2017 r., sygn. akt VI Ka [...] /17,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego [...]

w W.

z dnia 24 października 2016 r., sygn. akt III K [...] /16,

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego [...] w W. z dnia 24 października 2016 r. (sygn. akt III K [...] /16) R.J. został uznany winnym tego, że w dniu 4 lutego 2016 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do mieszkania w budynku przy ul. A [...] lok. numer [...] poprzez próbę otwarcia zamków w drzwiach wejściowych do tego mieszkania w celu kradzieży mienia znajdującego się w tym mieszkaniu, czym działał na szkodę J.K., ale celu swego nie osiągnął z uwagi na interwencję świadka zdarzenia, tj. o popełnienie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., za który

wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego [...] w W. z dnia 18 września 2017 r.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu rozstrzygnięciu:

„- rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 9 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 202 k.p.k. poprzez brak przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, pomimo informacji o leczeniu w Poradni Zdrowia Psychicznego i idących za tym wątpliwościami co do stanu poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu;

- rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. art. 433 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nienależyte rozważanie przez Sąd Odwoławczy zgłoszonych w apelacji zarzutów w przedmiocie oceny przez Sąd pierwszej instancji dowodu z zeznań świadka A.S. w zakresie koloru oczu oskarżonego;

- rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. art. 433 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nie odniesienie się przez Sąd Odwoławczy do zgłoszonych w apelacji zarzutów w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z nagrań bądź fotokopii z aparatu Nikon 3000 którym sporządzane była dokumentacja stanu drzwi wejściowych i klatki schodowej;

- rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. art. 433 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nienależyte rozważanie przez Sąd Odwoławczy zgłoszonych w apelacji zarzutów w przedmiocie oceny przez Sąd pierwszej instancji kwestii usiłowania włamania do mieszkania, w sytuacji gdy zebrany materiał dowodowy wskazywał jedynie na przygotowanie do przestępstwa.”

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Prokurator w odpowiedzi na przedmiotową kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Podzielić należy stanowisko Prokuratora, iż tak sformułowane zarzuty kasacyjne stanowią zawołowaną próbę uczynienia z postępowania kasacyjnego trzeciej merytorycznej instancji kontroli orzeczenia. Nie jest rolą Sądu Najwyższego czynienie własnych ustaleń faktycznych w przekazywanych mu do rozpoznania sprawach, do czego najwyraźniej dąży skarżący w taki, a nie inny sposób formułując złożony przez siebie nadzwyczajny środek odwoławczy. Pamiętać należy, a zwłaszcza na uwadze winien mieć to profesjonalny pełnomocnik będący adwokatem, że celem postępowania kasacyjnego nie jest ani powielająca kontrolę apelacyjną ocena rozumowania sądu *meriti*, ani kontrola przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych (tak m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2012 r. V K.K. 125/12, *LEX nr 1277781*).

W odniesieniu do zarzutu pierwszego zagadnienie poczytalności nie było przedmiotem rozważań Sądu odwoławczego ani obrony w apelacji, wobec czego zarzut w tym zakresie nie może być skuteczny. Słusznie wskazał Prokurator, że na żadnym etapie postępowania nie pojawiły się dowody mające wzbudzać wątpliwości sądu, co do poczytalności oskarżonego i obligujące konsekwentnie do podjęcia wskazanych w kasacji czynności (m.in. powołanie biegłego).

Kwestia koloru oczu sprawcy w depozycjach A.S. została omówiona dokładnie i przekonująco na s. 4 - 6 uzasadnienia Sądu odwoławczego. Uzasadnienie zarzutu kasacyjnego w tym przedmiocie stanowi kwestionowanie nie tyle poprawności oceny dowodów w perspektywie art. 7 k.p.k., ale kwestionowanie poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, co na etapie kasacyjnym nie jest dozwolone.

Trudno dopatrzeć się naruszeń art. 433 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. dokonanych przez rzekomy brak odniesienia się przez Sąd Odwoławczy do zgłoszonych w apelacji osobistej oskarżonego zarzutów w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z nagrań bądź fotokopii z aparatu Nikon D 3000, gdyż takich wniosków tam nie ma. Apelujący osobiście w bardzo ogólny sposób

kwestionuje ustalenia faktyczne w sprawie, z pewnością nie na takim poziomie precyzji, jaka wynika z uzasadnienia zarzutu kasacyjnego. Zatem trudno w tej optyce mówić o rażącym naruszeniu prawa procesowego.

Ostatni z zarzutów forsujący tezę, jakoby w sprawie sądy winny dojść do wniosku, że doszło jedynie do przygotowania do przestępstwa (tzw. rekonesansu przed ostateczną decyzją co do włamania) nie został praktycznie w ogóle uzasadniony. Autor kasacji wskazuje jedynie na taką możliwość interpretacji obecności skazanego na klatce schodowej i przyglądania się przez niego drzwiom mieszkania. Zarzut ten nie wypełnia w najmniejszym stopniu standardu wskazanego art. 523 k.p.k., tj. że kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Skarżący nie wskazał ani na jedno, ani tym bardziej na drugie, pozostając jedynie na własnej interpretacji zdarzenia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

ał